

Ahmet (Rıfat Ilgaz'ın "Karadenizin Kıyıcığında" adlı Romanı) Uyumlu

Karakter Değirmende kardeşi ile birlikte yaşayan değirmenci Ahmet, köylünün mısırlarını öğüterek zaman geçiren çalışkan ve işine bağlı biridir. Sık sık yanına gelen arkadaşı Hamit ile birlikte Recep'i boğulmaktan kurtarır ve ona iyileşmesi için yardım eden merhametli biridir. Yaptıkları iş yerine kendileri de köyde açma sahibi olmak için plan yaparak kendisine ait olduğunu ne sürdürdüğü ormanı Hamit ile yakarlar. Olay Hacı Dursun'un bahçesine ilerleyince arkadaşı Hamit saklanırken Ahmet cesur bir şekilde Jandarmanın önüne çıkmaktan kaçınmaz. Kendi topraklarının üstüne konan Hacı'ya karşı direniş gösterirken annesini kaybeden Ahmet, sınırlarını kontrol edemez ve Hacı'yı öldürmek istedi ise de başarılı olamaz ve Jandarma tarafından alıkoşulur.

Aktiviteler Kendi yemeğini, çorbasını kendisi yapan Ahmet oldukça becerikli ve çalışkan biridir. Köydeki dul ve diğer kadınlar tarafından arzu edilen biri olarak Ahmet, genel olarak insanlarla muhabbet halindedir. Sigara içer. Değirmende mısır öğütür.

ÖRNEK ANILAR

Yardımsaver Hem yaşadığı yerin insanına hem de doğasına koşturmaktan çekinmeyen Ahmet, yardımsaver biridir. Bu özelliğindedir fırtınada kapanan derenin ağzını açmak için var gücü ile çabalar. Nitekim su taşarsa değirmene de gelir ve pek çok insanın mısırları, unu ziyan olurdu. Ölmekten kurtardıkları Recep'in nüfus cüzdanını bulmak için de çok uğraşan Ahmet, iyiliklerinden herhangi bir menfaat beklemez: "Dolaşılıyor ayakta... Yediğini hak etmek için, didinip duruyor değirmende. Geçen gün bir sandala atıp liman Dairesine götürdüm, gemici kâğıdı için. Nüfus cüzdanın yok, biz ne yapalım, dediler."

Düşünceli Çevresindeki insanlara karşı içsel ve samimi bir tavırla yaklaşan Ahmet, düşünceli birdir. Kendisinden beklenen evlilik sorumluluğu için dahi yeterince maddi güce sahip olmadığını bildiği için kız istemeye de yanaşmaz: "Doğru söylüyorsun!" dedi, "Daha kimseden bir şey istemiş değilim. Neden mi istemedim, istemeye yüzüm yok da ondan. Neyime güvenip de isteyeyim. Şu kuru değirmene mi?"

Pozitif Her ne kadar fakir ve topraksız da olsa, Ahmet sonunda istediklerine ulaşacağını düşünür. Yaşantısını ve yaşadığı yeri seven adamın memleketine duyduğu duygular para kazanmak için de olsa onu uzaklara gitmekten men eder. Akçakoca'da da mutlu olacağına inanır: "Gün oluyor, kendi kendime, ulan Ahmet diyorum, çek git! Gir böyle bir vapura, çalış! Canına yandıgımın, seviyorum Akçakoca'yı. Fakir memleket ama güzel memleket be! İlk yazın sonuna doğru, bir açılıp yeşermesi var. Denizin suyu bile yemyeşil oluyor bu aylarda... Dupduru bir yeşil... Avuç avuç içesi geliyor adamın."

Cesur Kendine güvenen Ahmet, ormanı ateşe verdikten sonra yangının büyümesi ve Hacı Dursun'un tarlasına sıçramasından arkadaşı Hamit gibi kaçmak yerine onbaşı ile gayet cesur bir şekilde gerçeği açıklayarak konuşur. Jandarmanın kendisini durdurmasından korkmaz: "Saklamıyorum! Kendi elimle verdim fitili. Benim de iki karış toprağım bulunsun, dedim. Daha olmazsa gider ormancılarla görürüm hesabımı!"

Mücadeleci Kendi ormanından yakıp açma elde etmeye çalışırken araziye konan Hacı Dursun'a sinirlenen Ahmet, kendisine yardım eden hakkı olan kimsenin hakkı yenmesin diye Dursun'un adaletsizliğini kabullenmez: "Hacı Dursun'a yedirmem bu açmayı ben! Göz göre göre kaptırmam anamın alın teri döktüğü toprağı. Kadıncağız iki aydır dağ başlarında didindi, durdu açma açacağım diye. Ben kendi emeğime yanmıyorum, genç adamım ben. Ahmet, anasının açmasını Hacı Dursun'a kaptırış dedirtmem! Ön ayak olduk Huriş teyzeye de... Bir açma da sen aç dedik..."

Dürüst Hayatı boyunca yiğit bir delikanlı olmaya çalışın Ahmet, dürüst olmaktan kaçınmaz. Tıpkı Hacı Dursun'a olduğu kadar çevresinde dolanan Raife'ye olduğu gibi diğer kadınlara karşı da dürüsttür. Kendini arzulayan kadın dul olmasına rağmen herhangi bir art niyet veya kurnazlık düşünmez, düşüncelerini olduğu gibi söyler: "Ben öyle değilim açıkçası... Güllü'yle yatmak aklımdan bile geçmiyor. Seninle yatmak istiyorum, bu doğru! Ama gözüm ondan başkasını görmüyor. Nereye gitsem çıkmıyor aklımdan. Ne yaparsam, ne edersem hep gözümün önünde Güllü! Söyle şimdi ben hanginizi seviyorum!"

İnat Kendi açmalarında fidan dikmeye devam eden Ahmet ve yakınları Hacı Dursun'un şikayeti üzerine araziden atılmak istenir. Kanuni yollardan açmaları alamayan Ahmet, durumu kabullenmek yerine Hacı ve jandarmaya karşı inat ederek kendine çözüm arar. Çıkan boğuşmalarda ölen annesine dayanamayan Ahmet, Hacı Dursun'a mermi yağdırdı ise de başarılı olamaz fakat tutuklanır: "Bu topraklar bizim! Dedi, "Biz açtık bu açmaları... Siz de biliyorsunuz! Yani karakol..."